

ning (se ovfr. § 93); g) de nuværende kongevalgte Landstingsmænd skal betragtes som „landstingsvalgte“ af de respektive Partier, som de tilhører (o: det forudsættes, at de bliver i Landstinget deres Levetid ud*)); h) Bestemmelsen om 25 Aar som givende Valgret træder først successivt i Kraft (se ovfr.: 2den midl. Best.); i) den nye Grundlov træder først i Kraft et Aar efter, at den er stadfæstet af Kongen (dog skal denne Termin kunne forandres ved almindelig Lov).

To Medlemmer af Udvalget, Nordby og Niels Rasmussen, dannede et Mindretal indenfor Udvalget. Mindretallet „kan ikke helt slutte sig til de indledende Udtalelser i Betænkningen, hvorimod det tiltræder de stillede Ændringsforslag, da de anses for Forbedringer af Lovforslaget; Mindretallet tager dog Forbehold med Hensyn til Afstemningen om Sagen i dens Helhed ved 3die Behandling.“

Ved Sagens 2den Behandling gennemgik Ordføreren (Jørgen Pedersen) de stillede Ændringsforslag. Da der straks efter Betænkningens Afgivelse viste sig at være Tvivl om, hvad det var, der nu skulde grundlovmæssig fastslaaes i den nye § 32, anføres her, hvad Ordføreren anførte i saa Henseende. Han udtalte (L. Sp. 1163): . . . „Jeg vil sige om den Affattelse, at naar der fra forskellige Sider er blevet rejst Tvivl om, hvorvidt det nu ogsaa er rigtigt, at det er fastslaaet i denne Paragraf, at der fremtidig skal anvendes Forholdstalsvalgmaade ved Valget af Folketingsmænd, saa er denne Tvivl ganske ubegrundet. Mellem os, der har været enige om at give § 32 den Affattelse, den har faaet, har der været fuldkommen Enighed om, at dermed er Forholdstalsvalgmaaden indført i Grundlovens § 32, ikke saaledes, at der er fastslaaet nogen bestemt Valgmaade, thi der gives jo forskellige Maader i Praksis af Forholdstalsvalg, og der gives mange flere Maader i Teorien; og hvilken Maade man omsider kan komme til som den bedste i Tidernes Løb, kan ingen endnu afgøre. Dette staar aabent for fremtidige Forhandlinger og kan afgøres ved Valgloven, men een Ting kan ikke afgøres ved Valgloven, man kan ikke igen komme bort fra, at der skal regnes efter Forholdstal, thi en ligelig Fordeling overfor de forskellige Partianskuelser kan kun tilvejebringes, kan kun sikres, som det hedder i Ændringsforslaget, derved, at der regnes med Forholdstalsvalgmaaden,

*) Betænkningen siger herom: „Ved det første Valg af de 18 landstingsvalgte Medlemmer vil hvert af de bestaaende Partier have Krav paa at vælge mindst saa mange af de 18, at der bliver Plads til alle de kongevalgte, der slutter sig til Partiet, og der er ingen Grund til at antage, at ikke det samme vil blive Tilfælde ved senere Valg.“